



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 10532/2025**  
**01.10.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Ђалић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Ања Милановић, адвокат из ... и „ГЕБИ“ д.о.о. ПО Чантавир, Суботица, чији је пуномоћник Драгомир Вулетић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 319/24 од 31.10.2024. године, у седници већа одржаној 01.10.2025. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 319/24 од 31.10.2024. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 319/24 од 31.10.2024. године.

### **Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 319/24 од 31.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8576/2022 од 19.09.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништава и не производи правно дејство хипотекарна изјава оверена дана 11.04.2012. године пред Основним судом у Новом Саду Ов1. бр. 15861/12 од стране ББ дата у корист привредног друштва „ГЕБИ“ д.о.о. ПО Чантавир, Суботица, да се обавезу тужени да трпе последице ништавости наведене хипотекарне изјаве и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка, те тужилац обавезан да туженом „ГЕБИ“ д.о.о. ПО Чантавир накнади трошкове парничног поступка од 203.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење да је ништава и не производи правно дејство хипотекарна изјава оверена дана 11.04.2012. године пред Основним судом у Новом Саду Ов1. бр. 15861/12, дата од стране туженог ББ у корист туженог, „ГЕБИ“ д.о.о. ПО Чантавир, у чињеничној ситуацији да је тужени ББ на основу пуноважног уговора о купопродаји непокретности овереног 29.03.2012. године стекао правни основ за упис права својине на предметним непокретностима, да је након тога дао спорну хипотекарну изјаву у корист туженог „ГЕБИ“ д.о.о. ПО Чантавир, да је на основу обе наведене исправе 29.06.2012. године у листу непокретности уписана предметна хипотека, те да је тужилац, као извршни поверилац, у извршном поступку 07.04.2023. године на основу уговора о купопродаји непосредном погодбом купио предметне непокретности и био упознат да на непокретностима постоје уписани терети, уз закључак судова да је тужени имао овлашћење да сачини пуноважну хипотекарну изјаву.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревизијом се оспорава примена материјалног права у погледу правне могућности туженог да својом изјавом воље конституише хипотеку на непокретности, о чему су се нижестепени судови изјаснили применом релевантних одредби материјалног права, у вези којих нема потребе за новим тумачењем права, нити се ради о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 28.12.2017. године, а вредност предмета спора према означању у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 470.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић